

‘Eenmaal op eigen benen is het belangrijk dat je weet wat je talenten en je zwakheden zijn’

Roelf Wubbe Trenning: ‘Wees eerlijk, doe altijd je best, leer een vak en blijf je een leven lang verdiepen en interesseren.’

Lammert Aling

Vitaal, zinrijk én samen oud worden; je gunt iedereen als het zo kan. Maar dat gaat meestal niet vanzelf. Hoe word je op plezierige wijze oud? Hoe bouw je een sociaal pensioen op? En hoe blijf je betrokken bij de maatschappij? In de serie ‘Samen ouder worden’ vertellen mensen over manieren en initiatieven van jong en oud om het leven op latere leeftijd zo aangenaam mogelijk te maken. Deze maand: Deze maand: Roelf Wubbe Trenning, 91 jaar.

Waar liggen uw roots?

‘Ik ben een Pekelder Roegbainder, goed houdbaar, aanpakken en ‘nait soezen’! Mijn ouders hadden een grote boerderij in Nieuwe Pekela, met landbouw, veeteelt en fruitbomen. Ook mijn moeder was fulltime boerin en verkocht verse melk aan huis. Het was op zondag na alle dagen hard werken, vroeg op, meehelpen met melken, trekpaarden mennen en stront ruimen natuurlijk. Die lucht, ik kan het me zo weer

voor de geest halen. Ik kreeg jong al veel verantwoordelijkheid, was thuis de oudste, zeven broertjes en een zusje had ik. We zijn allemaal vernoemd naar familie. Maar bij de komst van mijn jongste broertje waren de namen op. Hij is toen vernoemd naar prins Bernhard. Iedere zondag twee keer heen en weer naar de kerk, het leek wel een optocht, twee aan twee achter vader en moeder aan. De jongens in pofbroek, mijn zusje een mooie jurk. Mijn ouders waren van het devies 'goed voorbeeld doet volgen', ik kijk er met plezier op terug.'

Hoe belangrijk is het geloof in uw leven?

'Ik kom uit een gereformeerd nest en nam het geloof met me mee toen ik uitvloog. Na de MULO in Veendam en de Zeevaartschool in Groningen monsterde ik aan bij de koopvaardij, meevaren als leerling stuurman, in zo'n prachtig uniform op grote schepen van de KNSM. Het geloof sterkte mij aan boord waar een goede sfeer bijzonder belangrijk is, zoveel mannen op weinig vierkante meters. Een behouden vaart, vertrouwen dat het goed komt. Helaas miste ik de noodzakelijke zeebenen, zodra we buitengaats voeren hing ik al over de reling om de vissen te voeren! Maar het geloof, God en de mensen om me heen waren en zijn ook op de vaste wal te vinden, tijdens mijn dienstplicht bij de landmacht als sergeant-majoor administrateur en in mijn verder loopbaan en leven.'

'In 1951 in de Westerkerk in Groningen ontmoette ik Janny, keek haar in de ogen en zag dat wij elkaar een goed leven konden geven. Ik droeg mijn uniform, dat hielp misschien ook mee, haha. Het is fijn als je elkaar ook in het belijden van je geloof begrijpt. Het hielp ons ook, want als boerenzoon was ik wel anders opgegroeid en opgevoed dan Janny, dochter van een NS hoofdconducteur. Na mijn pensioen - ik was na de scheepvaart verder gaan studeren en opgeklommen tot gemeente secretaris - werd ik gevraagd om voorzitter te worden van een Bezwarencommissie Functiewaardering, een ambtelijk orgaan om geschillen op te lossen. Problemen bespreken, luisteren, meedenken, richting geven, het was een dankbare en betekenisvolle taak. Er kunnen zijn voor een ander, zoals het geloof mij geleerd heeft.'

Wat is kwaliteit van leven voor u?

'Gezondheid, een fijn gezin, harmonie en regelmaat. Dat laatste was vooral ook een verdienste van Janny. Wij kregen een zoon en twee dochters. Janny was een geweldige moeder, de drijvende kracht in ons gezin en had het huishouden perfect voor elkaar. Samen zorgden we ervoor de kinderen de mogelijkheden te bieden om het beste uit zichzelf te kunnen halen. Ik zorgde voor het inkomen. Ik ging op in mijn werk en probeerde met studeren bij te blijven of hogerop te komen. Nou ja, de digitalisering is aan mij voorbij gegaan. Ik ben al 32 jaar met pensioen!'

'Janny en ik zijn samen oud geworden, ze is in 2019 gestorven, ze had vasculaire dementie. Ik ben er dankbaar voor dat we tot het eind dicht bij elkaar konden wonen in de Slingeborgh. Ze liet echt wel een leegte achter, dat was wennen. Maar nu gaat het wel, ik ben nogal rechtlijnig, het is zoals het moet zijn, van emoties heb ik geen last, gewoon doorgaan met ademen.'

Welke levenslessen geeft u door aan kinderen en kleinkinderen?

'Wees eerlijk, doe altijd je best, leer een vak en blijf je een leven lang verdiepen en interesseren. Als je op eigen benen komt te staan is het belangrijk dat je weet wat je talenten en zwakheden zijn. Ik heb altijd goed kunnen leren, maar wist ook goed wat mij minder lag. Ik lees nog elke dag en koester een boekje vol hersengymnastiek. Als je een leven lang mooie herinneringen vergaart is het prachtig om 91 te zijn en er over te kunnen vertellen. Ik ben gelukkig kerngezond en afgezien van enig geheugenverlies is mijn bovenkamer verder nog picobello. Positief blijven én er gewoon het beste van maken, zo ga je vanzelf richting de 100!'

Monique Bodegom

samen ouder worden